

ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦ "ਆਪਣੇ" ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਹੋਲਡ, ਹੋਲਡ ਜਾਂ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ ਪੰਜਾਬ (1) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਪਸੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ-1 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਧਾਰਾ 7-ਏ(ਐਲ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ: ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 39(3) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ _

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਬਦਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2644.

19 ਮਈ 1967 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਐੱਲ. 1948)— ਐੱਸ. 26— ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਗਿਰਵੀ—ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਏ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(1) 1966 ਰੈਵੇਨਿਊ ਰੂਲਿੰਗਜ਼ LLT 207.

ਬਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਾਸ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਚਾਰਜ ਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਵੇਗਾ (ਜੋ ਉਸ ਹੱਕਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਾਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਾਸ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 15 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1964.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜਵੰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਐੱਸ.ਵਾਸੂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐੱਸ.ਪੀ ਗੋਇਲ ਸਨ।

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 50 ਆਫ 1948) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ,

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਦੀ 10 ਵਿੱਘੋ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਸੀ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫਰਿਆਦ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ

ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀ ਅਤੇ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਫਿਕਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਲੱਕ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਲਾਬ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਚਾਰਜ ਉਸ ਟਾਕ 'ਤੇ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਹੱਕਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਕ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੈੱਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1968)1

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ